

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.686/2014/4.szám

A Kúria a dr. Lupkovics György ügyvéd (fél címe) által képviselt (felperes címe) felperesnek Molnár Tamás pénzügyőr ezredes által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. április 29-én kelt 4.K.27.096/2014/4. sorszámu jogerős ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.096/2014/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon alatt az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A M. Zrt. 2011. november 14-én 478.000 Ft regisztrációs adót fizetett meg egy ... típusú személygépkocsi után, amit a kereskedő P. Kft. átvállalt, majd 2012. március 29-én eladta a gépkocsit felperesnek. A vételár magában foglalta a regisztrációs adót is. A kocsit 2012. március 30-án forgalomba helyezték. Ezt követően a felperes kérte a vámhatóságtól a regisztrációs adó módosítását és 393.000 Ft visszautaltatását. Az elsőfokú hatóság határozatával a kérelmet elutasította, hivatkozva a regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény (továbbiakban: Rega tv.) 13. § (1) bekezdésére. A fellebbezés nyomán eljáró másodfokú hatóság 2407-1/2012. KDRVPF számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetét a Tatabányai Törvényszék 28.K.20.886/2012/2. számú jogerős ítéletével elutasította.

A felperes felülvizsgálati kérelmére eljáró Kúria Kfv.VI.35.059/2013/4. számú végzésével az elsőfokú bíróságot -

eljárási szabálysértés okán - új eljárásra kötelezte.

A megismételt eljárásban a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.096/2014/4. számú jogerős ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság a rendelkezésre álló adatok, iratok alapján azt állapította meg, hogy az alperesi határozat a keresetlevélben foglalt okokból nem jogszabálysértő. A bíróság ugyanis nem fogadta el a felperesnek a Rega tv. 1. §-ára, 3. § (1) bekezdésére, 4. § (1) bekezdésére hivatkozását, és erre tekintettel azon érvelését, hogy az adó alanya a felperes (a nevére történt a gépkocsi forgalomba helyezése), az adófizetési kötelezettsége pedig a forgalomba helyezés időpontjában keletkezett (2012. március 29-én), amikor is már a Rega tv. 9. § (1) bekezdése szerinti módosított adómértéket kellett volna fizetni. Az autógyár tévesen és magasabb összegben fizette meg az adót, amit az értékesítési láncolatban jogalap nélkül a felperesre terheltek, és ezen okból a határozat jogszabálysértő. Az adóhatóságnak az adózás rendjéről szóló 2003. évi XLII. törvény (továbbiakban: Art.) 135. § (1) bekezdése alkalmazásával kellett volna hivatalból eljárnia, nem hivatkozhatott volna arra, hogy a Rega tv. 13. § (1) bekezdése a perbeli esetre kifejezett rendelkezést nem tartalmaz.

Ezzel szemben a bíróság arra mutatott rá, hogy kétségtelenül a felperest hátrányosan érintette az a jogszabályváltozás, mely szerint 2012. január 1-től a regisztrációs adó 85.000 Ft-ra csökkent, ugyanakkor a kötelezően alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekre tekintettel a felperes a forgalomba helyezés előtt megfizetett regisztrációs adót nem igényelhetette vissza. A bíróság is hivatkozott a Rega tv. 13. § (1) bekezdésében írt feltételekre, melyek egyike sem alkalmazható perbeli esetben. A bíróság tehát osztotta az alperes azon álláspontját, hogy az eljáró hatóságok jogalkalmazó szervek, döntésüknél a rendelkezésre álló hatályos jogszabályokat vehetik alapul.

A felperes keresetében foglalt eljárási kifogás tárgyában a bíróság kifejtette, hogy a közigazgatási eljárásban hatáskörelvonás nem volt, az elsőfokú határozat fejlécében csak egy elírás történt, tévedésből a másodfokú szerv egyik osztálya feltüntetésével, ugyanakkor tényszerűen az arra hatáskörrel rendelkező hatóság hozta meg a döntést. Nincs az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés, figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 19. § (3)-(4) bekezdésére is. A határozatból annak meghozója, pontos kiadmányozója megállapítható.

A perköltség körében utalt a bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdésére, továbbá arra, hogy a perköltség összege megállapításánál figyelembe kellett venni a Kúria végzésében rögzített perköltséget is.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Továbbra is hivatkozott a súlyos eljárási jogszabálysértésre, nézete szerint ugyanis a hatáskörelvonást az alperes nem tudta cáfolni, a bíróság pedig kellő bizonyíték nélkül egyoldalúan fogadta el az alperes ezzel kapcsolatos indokolását. Mindez sérti a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontját, és a Pp. 221. § (1) bekezdését.

Az ügy érdemét tekintve változatlanul fenntartotta, hogy az alperesnek - figyelemmel az Art. 135. § (1) bekezdésére és a Ket. 114. § (1) bekezdésére - a hivatalból kellett volna intézkedni a jogsértő határozat módosítása iránt, nem hivatkozhat arra, hogy perbeli esetről nem rendelkezett a jogalkotó, hiszen a Rega. tv. az Art.-ra visszautal.

Végezetül kifogásolta a felperes, hogy a bíróság a perköltség összegénél figyelembe vette a korábbi felülvizsgálati eljárás költségét is. Nézete szerint a Pp. 78. § (5) bekezdésére figyelemmel az a felperest nem terhelheti.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Rega tv. 13. § (1) bekezdése szerint: „A forgalomba helyezés előtt megfizetett adó a vámhatósághoz benyújtott kérelemmel visszaigényelhető, ha

a) a gépjárművet - forgalomba helyezés nélkül - végleges rendeltetéssel belföldről kiszállítják vagy kiviszik;

b) a forgalomba helyezés előtt a gépjármű

ba) műszaki állapota miatt a forgalomba helyezésre igazoltan alkalmatlanná vált;

bb) megsemmisülése vagy eltulajdonítása (ellopása, elrablása) miatt a forgalomba helyezése igazoltan ellehetetlenült;

c) a gépjármű forgalomba helyezése adómentes;

d) a közlekedési igazgatási hatóság a gépjármű forgalomba helyezésére irányuló kérelmet elutasította."

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogszabálysértő.

A Kúria rögzíti, hogy a Pp. 275. § (1),(2) bekezdés értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem tárgyában a rendelkezésre álló iratok alapján - a felülvizsgálati kérelem keretei között - dönt.

A Kúria a felperes által továbbra is vitatott eljárási kérdésben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság alappal fogadta el az

adminisztratív hibára vonatkozó alperesi állítást, ugyanis a per adatai nem tették kétségesse, hogy a határozatot a hatáskörrel rendelkező szerv hozta meg.

Amint arra felülvizsgálati ellenkérelmében az alperes is utalt, a határozaton feltüntetett körbélyegző, a kiadmányozó személye, a kiadmányozás módja igazolja, hogy a határozatot valóban az elsőfokú hatóság hozta és nem a másodfokú hatóság valamely osztálya. Osztotta tehát a Kúria az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés nem történt.

Az ügy érdemét illetően az elsőfokú bíróság ugyancsak jogszerű döntést hozott. A hatóság feladata a hatályos jogszabályi rendelkezések alkalmazása volt, azaz a Rega tv. 13. § (1) bekezdésben foglaltak szerint kellett elbírálni a felperes kérelmét, amely jogszabály taxációban sorolja fel a forgalomba helyezés előtt megfizetett adó visszaigénylésének lehetséges eseteit. Osztotta a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását, hogy a felperesi kérelem nem volt beilleszthető a megjelölt jogszabályi felsorolás esetköreibe. Maga a felperes igazolta, hogy a forgalomba helyezés megtörtént, ennél fogva nem volt olyan jogszabályi rendelkezés, amely a visszaigénylési kérelmet alapossá tehetné volna. A Kúria utal arra, hogy nem képezhetette a közigazgatási, illetve bírósági eljárás tárgyát, hogy a Zrt. azon gyakorlata, mely szerint a regisztrációs adót előre megfizette, jogszerű volt-e vagy „tévedésen” alapult. Tény, hogy az adó megfizetése a 2011. évre hatályos jogszabályok alapján megtörtént, az akkori adómérték szerint, melynek akár csak a részleges visszatérítésére a jogszabály nem ad lehetőséget sem az adózó kérelmére sem hivatalból.

Végezetül rögzíti a Kúria, hogy a korábbi felülvizsgálati eljárásban hozott kúriai végzés megállapította a felek felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét. A Pp. 275. § (5) bekezdése szerint e költség viseléséről az új eljárásban az elsőfokú bíróság dönt, a pernyertesség-pervesztesség figyelembevételével. A Pp. nem differenciál aszerint, hogy az új eljárás elrendelésére milyen okból (adott esetben eljárási hiba miatt) került sor.

A Pp. 78. § (5) bekezdése pedig nem a bíróság jogi kérdésben való tévedése, hibája esetére fogalmaz meg az általánostól eltérő perköltség viselési szabályokat, hanem a bíróság érdekkörében felmerült egyéb, a folyamatban lévő ügy tárgyával nem összefüggő okból. (Pld. helyettesítés nélkül elmarad egy tárgyalás, amely a feleknek többletköltséget okoz.) Nem volt tehát jogszabálysértő az elsőfokú bíróságnak a perköltség tárgyában való döntése sem.

A fentiek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján az érdemben helyes elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2015. március 26.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró